

Žokejská balada

Jakub Smolík

Znal jsem klauna,
velký uši,
a hodně velkéj křivej nos,
já nevím že by měl kdy zlost,
ale v sedle uměl víc než dost.

Třináctkrát byl šampionem,
v Anglii by byl už lordem,
hrál o všechno hrál,
když v třmenech stál,
dostihů král.

Jako komik běhal stájí,
v zástěře a rád se smál,
po Chuchli se říkalo,
že jezdit ročky už se bál,
rukou laská hřívý koní,
startovní když zvony zvoní,
hrál, i karty hrál,
když v třmenech stál,
dostihů král.

Lykeon Lancelot Aky,
jména koní jasně zní,
proč neskončil pádem z koně,
závod, svůj závod poslední.

Velký srdce měl ten žokej,
v derby šestkrát zvítězil,
a o vítězství sedmém snil,
však na silnici našel cíl.

Hřívý vlát už neuvidí,
z auta je vrak, kdo z těch lidí,
ví opodál,
že odešel král,
co s opilci hrál.

Latina Dynamit Nelson,
jména koní jasně zní,
proč neskončil pádem z koně,
závod, svůj závod poslední.

Není jezdec, jemuž fotka
ve vážnici neříká,
že prach pomalu pokrývá,
sedlo jezdce Vlasty Smolíka.

Třináctkrát byl šampionem,
v Anglii by byl už lordem,
hrál o všechno hrál,
když v třmenech stál,
dostihů král.